

[A. M. Hansen.]

Lov. Jeg for min Del lægger ikke Skjul paa, at jeg med en enkelt Undtagelse, som jeg senere skal komme til, vilde have foretrukket Lovforslagets oprindelige Bestemmelser fremfor de foreliggende Ændringsforslag. Det vilde jeg, fordi Lovforslaget gav en enklere og klarere Løsning af den Opgave, der forelaa, nemlig at skabe en Sygeforsikring for bemidlede, saaledes at disse, hvis de blev ubemidlede i Sygekasse-lovens Forstand, kunde blive nydende Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse uden Hensyn til Alder og Helbred. Ifølge Lovforslaget vilde der jo være sket det, at der indenfor afgrænsede Omraader, som Regel indenfor hver Centralforenings Omraade, oprettedes en og kun een Fortsættelseskasse, som skulde optage bemidlede Personer, baade naar disse kom ude fra, og naar de kom fra en af de indenfor Omraadet værende Sygekasser. Og lidt efter lidt skulde saa de bemidlede Afdelinger i de enkelte Sygekasser forsvinde. Se, en saadan Ordning var simpel og lige til og sikrede tillige gode og sunde Forhold forsikringsmæssigt set. Men naar de af Udvalget og dets Fler-tal foreslaaede Ændringer nu bliver vedtaget, vil Resultatet blive, at der indenfor hver Centralforenings Omraade vil kunne bestaa, for det første bemidlede Afdelinger i de enkelte Sygekasser, for det andet en statskontrolleret Fortsættelseskasse, og endelig for det tredje kan en eller flere statskontrollerede Sygeforeninger have deres Fangarme ude efter de i Omraadet værende bemidlede Personer. At en saadan Deling vil medføre mindre betryggende Forhold forsikringsmæssigt set, vil vist enhver indrømme, og derfor er det, jeg mener, at Lovforslaget er bedre end Ændringerne.

Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at man skulde være varsom med at indskrænke Kassernes Selvbestemmelsesret. Deri er jeg enig med ham, og derfor kan jeg ikke gaa med til Ændringsforslag Nr. 5, der vil hindre Sygekasserne i selv at bestemme, om Medlemmerne skal være Medlemmer af en til Kassen knyttet Begravelseskasse eller ikke. Jeg er ikke bange for at give Kasserne denne Selvbestemmelsesret. Om dette Forhold var det ærede Medlem Hr. Johannes Lou jo ganske enig med mig, da vi i Efter-aaret havde Lovforslaget til første Behandling, hvilket fremgaar af de Udtalelser af det ærede Medlem, som det ærede Medlem Hr. V. S. Petersen fremdrog her i Gaar. Hvad det er for højere Magter, der har faaet det ærede Medlem til helt at skifte

Standpunkt, fik vi intet at vide om, og det bliver vist aldrig opklaret.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou kritiserede med megen Kraft, at Sygeforsikringsaktieselskaberne ikke var medtaget under dette Lovforslag. Overfor denne Kritik maa jeg for mit Vedkommende melde Hus forbi; jeg ser nemlig med megen Betænkelighed paa, at man har medtaget private Sygeforeninger, hvis Omraade er det ganske Land. Der er, forekommer det mig, noget selvmodsigende her, thi samtidig med at man ved denne Lovgivning støtter en Udvikling, der betinger Oprettelsen af lokalt afgrænsede Fortsættelseskasser, og samtidig med at de statsanerkendte Sygekasser arbejder bevidst paa, om jeg saa maa sige, at u-parcellere den landsomspændende store Fortsættelseskasse, Sygeforeningen „Danmark“, saaledes at hver Centralforening faar sin selvstændige Fortsættelseskasse, gaar Lovforslaget med de Ændringer, der foreligger, den modsatte Vej ved at indføre som statskontrollerede Sygeforeninger private Foreninger, hvis Virkeomraade er det hele Land. Dette er jeg, som sagt, meget betænkelig ved og vil derfor gerne sætte den snævrere mulige Grænse for de store Foreningers Inddragen under denne Lov. Derfor har jeg givet Tilslutning til den Grænse, der er fastlagt i det foreliggende Ændringsforslag. Ligeledes er jeg meget betænkelig ved, at man paalægger Sygekassedirektoratet den store, ja, næsten uoverkommelige Opgave at føre en effektiv Kontrol med de store private Sygeforsikringer, hvis Medlemstilgang saa at sige helt er baseret paa Agenters Virksomhed. Man maa huske paa, at ved at give dem Benævnelsen: statskontrollerede, paatager Staten sig en Garanti for disse Kassers Virksomhed, en Garanti, som vil medføre et stort Ekstraarbejde for Sygekassedirektoratet, og en Garanti, som det kan volde store Vanskeligheder at gaa ind for. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou skulde hellere vende sin Kritik mod den højtærede Minister, der jo er den egentlige Aarsag til, at hele dette Spørgsmaal er kommet med ind under Sygekasselovgivningen, idet han i Lovforslaget medtog de to Foreninger: Den gensidige Landbo-sygeforening og Borgerstandens Syge- og Begravelseskasse, idet det har medført, at man ogsaa har maattet aabne Adgang for andre Foreninger. En virkelig saglig Begrundelse for dette har Ministeren efter min Mening ikke givet, men der maa vel være en saglig Grund — Ministrene handler jo, som bekendt, kun ud fra saglige Grunde.

Er der altsaa, som jeg her har søgt at